

الهی در دنیا مرا یاد تو بس و در عقبی مرا دیدار تو بس

شماره پرسش: ۲۵۲۹۴

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۷/۱۴ ۲۱:۳۸:۲۹

متن پرسش

سلام: این قطعه از مناجات خواجه عبدالله انصاری را خوندم، واقعا خیلی حیرت انگیزه: الهی اگر مرا از دنیا نصیبی ست، به بیگانگان دادم. و اگر از عقبی مرا ذخیره ای ست، به مومنان دادم. در دنیا مرا یاد تو بس و در عقبی مرا دیدار تو بس. واقعا زیبا وصف کرده. سوالم اینه که این چنین تعبیر ایده آلی، در عالم خارج امکان تحقق داره؟ من که یه جوان ۲۸ ساله هستم، میتونم یه روزی به جایگاهی برسم که به خدا بگم، یادت در دنیا و دیدارت در آخرت برایم کافیه؟ یا اینگونه مناجات ها صرفا در حد خیالات است و انسان معمولی نمیتونه اینقدر به اوج برسه؟ این قطعه مناجات، برای انسان های بزرگی مثل آیت الله قاضی و آیت الله بهجت صدق میکنه؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: خیر! این احوالات مربوط به مردم است به خصوص مربوط به مؤمنینی است که در این تاریخ، وقتی یاد خدا را قلبی کنند نسبت به همه چیز دنیا بی تفاوت می شوند و همان یاد خدا، همه چیز آن ها می گردد. موفق باشید